

Γιγαντομαχία.

Οἱ δύο γίγαντες τῆς ἑλληνικῆς πανουργίας, ὁ εἷς ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ὁ ἕτερος ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὁ εἷς εὐτυχὴς καὶ πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος, ὁ ἕτερος ἀτυχὴς καὶ ἀπλοῦς τυχωδιώκτης, σύμφωνοι ἀμφοτέροι ἐν ὧν τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα ἦτο ἐκκρεμὸς, ἤδη μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς Πούντας ἦλθον εἰς χεῖρας καὶ παρέχουσιν ἐν ταῖς «Νέαις Ἰδέαις» εἰς τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον τὸ ἀξιοπεριεργότατον θέαμα νέας γιγαντομαχίας. Τὸ γέρας τῆς νίκης ἦτο 200 λιβρῶν εἰς βῆρος τοῦ ἑλληνικοῦ ταμείου. Πρὸς τιμὴν τῶν ἐξω Ἑλλήνων δυνάμεθα νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι, καθ' ἃ ἐκ τῆς ἀλληλογραφίας ἀποδεικνύεται, ὁ κ. Ξένος ὑπῆρξε φοβερός ἐν ταῖς ἐπιθέσεσι καὶ ταῖς ἐπινοίαις, ἀλλὰ καὶ πρὸς τιμὴν μείζονα τῶν ἄνω Ἑλλήνων ἀδιστάκτως διακηρύττομεν ὅτι φοβερώτερος ὑπῆρξεν ἐν τῇ ἀμύνῃ αὐτῇ ὁ Μεσσηνιος πολιτικός, ὁ μετριοφρόνης ὑπογραφόμενος ἐν τοῖς ἐγγράφοις Α. Dimitriou. Ὁ εἷς, μεγαλουργὸς δυστυχὴς καθ' ὅλην τὴν ὕψ' ἦλιν ἀποδειχθεὶς, προσεκολλήθη μεθ' ὅλης τῆς δυνάμεως τῆς φαντασίας του εἰς τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα, ὅπως διὰ μεγάλου κόλλου ἱκανοποιήσῃ ὅλα του τὰ ἀποτυχόντα σχέδια ἐφ' ἅπαξ, ὁ ἕτερος ἔχων ἐν τοῖς τρόποις του τὴν γλυκύτητα καὶ τὴν ἀπάθειαν εὐτυχούς πάντοτε ἐπιχειρηματίου, ἐπάλαισε μεθ' ὑπομονῆς θαυμαστῆς ὑπὲρ τοῦ δημοσίου θησαυροῦ, ὡς ὑπὲρ ἰδίου κτήματος, εἶναι δὲ γνωστὸν πόσον ἐν τῷ πνεύματί του τὰ δύο ταῦτα πράγματα συγχέονται· ὁ ἀμερόληπτος ἀναγνώστης δὲν δύναται νὰ μὴ αἰσθανθῇ συμπάθειαν πρὸς τὴν ἀκατάβλητον μεγαλοφυΐαν τοῦ κ. Ξένου καὶ μῖσος πρὸς τὴν ἐπιμονὴν πανουργίαν καὶ ὑπουλόγητα τοῦ ἐξοχωτάτου κ. Α. Dimitriou. Σπουδαίως θὰ ἀπατηθῇ τις ἂν ὑπολάβῃ ὡς κωμῶδιαν τὴν ἀλληλογραφίαν ταύτην τοῦ κ. Ξένου. Τούναντίον εἶναι τραγῳδία ἐκ τῶν δραματικωτάτων, ἐν ᾗ αἱ ἀπελπισμέναι ἀπόπειραι φαντασίας ἐξόχου τυχωδιώκτου ναυαγοῦσι, συγκρουόμενα πρὸς τὸ πονηρὸν πνεῦμα. Μία πρὸς μίαν γίνεται ἡ ἐφοδος, μία πρὸς μίαν ἀντιτάσσεται ἐπιτηδεῖα ἄμυνα. Τί χαρέμια καὶ ἀρχιευνοῦχους δὲν προσηλύτισεν ὁ Ξένος πρὸς τὸν μέγαν του σκοπὸν! τί τουρκικὸν τύπον δὲν διέφθιρες; τί συνεντεύξεις, Σουλτάνου καὶ Γεωργίου ἐν τινὶ νήσῳ τοῦ Ἀρχιπελάγους δὲν προπαρεσκεύασε! τί ἀλώσεις τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῇ βοηθείᾳ 15 χιλιάδων Ἑλλήνων ναυτῶν δὲν ἐσχέδιασε! τί Περρωτῆδες δὲν ἐζήτησε βοηθοὺς! Τί δὲν ἐφαντάσθη, τί δὲν ἐσοφίσθη ὁ ἄνθρωπος! Καὶ ὅμως—λυπηρὸν εἰπεῖν καὶ λυπηρότερον ἀκοῦσαι—τοσαύτη ἐπινοία, τοσοῦτος ἐνθουσιασμός, τοσοῦτος πατριωτισμός καὶ ἀφιλοκέρδεια, τοσαύτη μεγαλομέριμνα, ὅλα, ὅλα ἐναυάγησαν. Sic transit gloria mundi! Καὶ ὁ Ναπολέων ἡττήθη ἐν Βατερλώ καὶ ὁ Κάρολος ΙΒ'ος ἐν Πλουτάβα καὶ ὁ Ξένος ὑπὸ Κουμουνδούρου. Αἱ διακόσιαι ἢ καὶ τριακόσιαι χιλιάδες λίραι κατήντησαν 7 χιλιάδες ψωροδραχμαὶ καὶ αὗται ἐπιδίκαι εἰσέτι! Αἱ ΣουλτανοΓεωργικαὶ συνεντεύξεις κατήντησαν εἰς τὰς ἐπιστολάς τοῦ ἀδελφειόφροντος Χατζηπέτρου καὶ ὁ Περρωτῆς οἶμοι! κεῖται νεκρός ὑπὸ τὸ τρυφερὸν τῆς Κασιέλλας χάμα! Τοιαύτη πανολεθρία δὲν εἶναι ἀξία πάσης συμπάθειας; Τώρα θὰ ζήσῃ ἄρ' γε ὁ κ. Ξένος διὰ νὰ ἴδῃ νέον Ἑλληνικὸν ζήτημα καὶ τὸν κ. Ἀριστείδην Οἰκονόμου πρωθυπουργὸν ὅπως ἐπαναλάβῃ τὰ θαυμάσιά του σχέδια ἐκ συνεννοήσεως μετὰ τοῦ νέου του φίλου; Πολὺ ἀμφιβάλλομεν· ἴσως μάλιστα ἡ λύπη τῆς ἀποτυχίας ὀδηγήσῃ τὸν γίγαντα εἰς τὸν τάφον προῦτως. Ἀλλὰ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἀξίζει καὶ ἀπὸ τοῦδε νὰ μεριμνήσῃ περὶ ἀνδριάντος καὶ

μνημείου τοῦ ἐνδόξου αὐτοῦ τέκνου. Τότε δέον νὰ κηρυθῇ συναγωνισμός μετὰ πάντων τῶν λογίων καὶ πάντων τῶν φιλολογικῶν συλλόγων ὅπως χαραχθῇ ἡ δέουσα ἐπιγραφή· ἐλπίζομεν δὲ ὅτι θὰ προτιμηθῇ ἐκείνη, ἥτις θὰ περιέχῃ τὴν ἐξῆς ἔννοιαν:

Ἐνθάδε κεῖται ἀνὴρ,
ὅστις θὰ ἦτο μέγας
ἐχθρὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ
ταμείου, ἀν' μὴ συνήντα
εἰς τὸν δρόμον του μεγα-
λείτερον.

Δός του.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Θέτομεν ὑπὸ τὴν μελέτην τοῦ δημοσίου τὴν ἐξῆς ἀριθμητικὴν πρᾶξιν:

$$17,000 \times 7 = 119,000 \quad | \quad 5 \\ \hline 23,000$$

καὶ περιμένομεν νὰ μᾶς διαβιβάσουν τὸ νόημά της.

Εἰς τοὺς ἐξεταζομένους ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου δικηγόρους διὰ τὴν θέσιν τοῦ δικαστοῦ ἐν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς προτείνει νὰ ἐξετασθῶσι καὶ εἰς τὸ *δθωμανικὸν δίκαιον*, καθόσον, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, θὰ διορισθῶσιν ἐν ταῖς νέαις ἐπαρχίαις. Περιμένομεν νὰ μάθωμεν τοὺς ἀριστεύσαντας.

Διωρίσθη καθηγητὴς τῆς Γερμανικῆς γλώσσης ἐν τοῖς ἐν Ἀθήναις Γυμνασίοις ὁ εὐδοκίμως ἀπὸ ἐτῶν διδάσκων ἐν ταῦθα τὴν γλῶσσαν ταύτην καὶ ἐξ Ἑλλήνων πατρὸς ἔλκων τὸ γένος κ. Θεμιστοκλῆς Βύγενιάδης. Μέχρι τοῦδε ἔθεωρεῖτο εἴ τι πάρεργον ἢ διδασκαλία τῆς γερμανικῆς ἐν τοῖς ἐν ταῦθα γυμνασίοις· ἦτο δὲ ἀνατεθειμένη ἐπικουρικῶς τῇ ἐν τῇ σχολῇ τῶν Βυελπίδων καθηγητῇ κ. Μαναρᾷ. Σήμερον διὰ τοῦ μνησθέντος διορισμοῦ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἀπέδειξεν ὅτι ἐννοεῖ κάλλιον τὴν χρησιμότητα γλώσσης τοιαύτης οἷα ἡ Γερμανικὴ, εὐελπιστοῦμεν δὲ ὅτι καὶ ὁ νέος καθηγητὴς, νέος πλήρης ζήλου καὶ μαθήσεως, θὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ ὑπουργείου καὶ τῆς κοινωνίας.

Τώρα δτε καὶ ὁ Γραφικὸς κόσμος Κωνσταντινουπόλεως ἰδημοσίευσεν τὴν εἰκόνα καὶ τὴν βιογραφίαν τοῦ κ. Κουμουνδούρου, τὸ πανελλήνιον βεβαίως θὰ ἀλλάξῃ ἰδέαν περὶ τοῦ διασῆμου πανούργου Μεσσηνίου πολιτικοῦ. Ἄλλ' ἂν ὁ συντάκτης τῆς Ἐφημερίδος ἐπιθυμῇ καὶ αὐτὸς τὴν αὐτὴν δόξαν, δὲν εἶναι δύσκολον νὰ τεθῇ καὶ ἡ ἰδική του εἰκὼν ἐν τῷ αΓραφικωτάτῳ τούτου Κόσμῳ εἰς δν ἐξ ἀγνοίας ἀποδίδει σπουδαιότητα ἀνύπαρκτον. Μόνον δύο μετζίτιδες θὰ δαπανήσῃ πρὸς τοῦτο, διότι τόσα μόνον ἰδανήσαν καὶ ἄλλαι πολλαὶ ἑβραϊκαὶ καὶ ἀρμενικαὶ ἐπισήμοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως, αἵτινες ἀπῆλυσαν τὴν